

Ropucha

Nevzhledná žába s očima zakleté princezny. Má šedé zavalité tělo a krátké nohy. Za očima má umístěny jedové žlázy, které

v případě ohrožení vylučují ostrý dráždivý sekret. Svá vajíčka klade stejně jako jiní obojživelníci do vody. Z vajíček se vylíhnou malí černí pulci, kteří se promění na žabku přibližně po 80 dnech. Ropucha žije na souši, ale do své rodné vody se vrací při rozmnožování. Je užitečná, živí se slimáky, pavouky a hmyzem. Kořisti se zmocní rychlým vymrštěním jazyka. V České republice žijí 3 druhy ropuch. Všechny jsou zákonem chráněné. Mnoho jich zahyne na silnicích.

Pohádka: Hrdinka z rybníka

Dlouhá zima zmizela do hajan a na rybník u lesa dorazilo jaro. V kroví začaly kvákat žáby a nedaleko se ozývalo klepání zobáku čápa, který se vrátil ze své dovolené v Africe.

Jednoho dne se na kraji rybníka u rákosí objevily malé průhledné kuličky. Byla to žabí vajíčka. Po pár dnech se z kuliček vylíhli malí pulci s ocásy, kteří rejdí hbitě po hladině sem a tam. A když jim narostly nožky a zmizel ocásek, staly se z nich roztomilé malé žabky. A ne ledajaké! Byly to zelené rosničky, skokani hnědí i zelení, také kuňky, blatnice a také jedna ropucha Boženka!

Byl začátek léta a malé žabky život ve vodě již omrzely. Ještě, než se vydaly do světa, do okolních lesíků, polí a luk za štěstím, uspořádal pro ně starý mlok Salamandr Alexandr páry na rozloučenou s rybníkem. Přijel známý moderátor čolek z rozhlasu Žbluňk. Zasedla porota složená z nejstarších obojživelníků, aby zvolili z obojživelných obyvatel rybníka královnu krásy. Pro ty, co měli pěvecké nadání, tady byla soutěž v kvákání. Ostatní si mohli zasoutěžit ve skoku do délky či ve střebelbě jazykem na pohyblivý terč. Na vítěze z každé kategorie čekala lahodná odměna v podobě nakládaného hmyzu a hlavní cena diváků v podobě útulně zařízeného bytu pod kamenem v kroví.

Všichni soutěžili, bavili se a popíjeli žabincový šampus a nikdo si ani nevšiml, že jedna žába stála stranou a plakala. Byla to ropucha Boženka. Každá ropucha je přece ošklivá, slizká a plná bradavic, neumí ani krásně kvákat ani daleko skákat. Z ní

žádná královna krásy nebude. Daleko nedoskočí, protože ropuchy mají od přírody nožičky krátké. Ani v kvákání ropuchy nevynikají. A svým jazykem by strefila maximálně pomalého slimáka. Boženka byla velice nešťastná, bála se soutěžit s ostatními, protože věděla, že v žádné soutěži nevyhraje. Navíc měla strach, že se jí ostatní vysmějí.

„Proč jen jsem zrovna já tak škaredá a nemotorná ropucha?“ vzdychala, když se prohlížela v kaluži.

Kdyby Boženka věděla, jakou může zažít při soutěžení legraci, určitě by přišla. Ona se však bála výsměchu a opovržení od ostatních. Tak špatně znala své obojživelné kamarády! Nevěděla, že správní sportovci se přece kamarádům nevysmívají!

A jak všechny soutěže dopadly? Královou krásy se hlasováním poroty jednomyslně stala slečna Čolková-Horská, skok do dálky vyhrál mladý skokan hnědý Hop, novou superstar byl pan Kuňka. Přicházel večer a páry se pomalu blížila ke svému závěru. Ceny byly rozdány kromě ceny diváků, která měla být vyhlášena až se západem slunce.

Když už se smrkalo, vylezla ještě rosnička Anička stejně jako každý večer na přistavený žebříček z klacíčků, aby předpověděla počasí na druhý den. „Zítra bude svítit sluníčko a foukat mírný vítr od severovýchodu,“ hlásila ze žebříku zelená žabička. Právě když se chystala žabka zase slézt dolů, objevil se nečekaně zákeřný ježek. Skočil na překvapenou rosničku, aby ji sežral. Jist hmyz a bobule ho už ten den nebaivilo a dostal náramnou chuť na žábu. Ropucha Boženka na nic nečekala a udělala něco úžasného. Vylezla z úkrytu lopuchu a postavila se před rosničku, aby zabránila nejhoršímu! Ostatní čolci, mloci, žáby a slavný moderátor zalezli do bezpečí pod kameny a do děr a sledovali se zatajeným dechem, co se bude dít. Boženka se před ježkem začala najednou rychle nafukovat a nafukovat, až byla dvakrát tak větší než obvykle. Byla to taková šedá bradavičnatá koule. Zmatený ježek se jí polekal a dal se na ústup. Pak mu to ovšem nedalo, nechtěl se tak snadno vzdát a ke své kořisti se vrátil. „Žába jako žába,“ pomyslel si. Ovšem co se nestalo! Když sáhl čenichem na jedovatý sliz ropuchy, ucítil na čumáku obrovskou palčivou bolest. „Au, to pálí!“ zakřičel. „Co to je? To je bolest! Au, au!“ ječel a utíkal rychle zpátky do lesa, odkud vylez.

Když zmizel v bezpečné vzdálenosti, z úkrytů vylezli všichni obojživelníci. „Hurá, ať žije naše Boženka! Sláva!“ volali jeden přes druhého. Rosnička Anička poděkovala Božence za záchrnu svého života. Všichni obdivovali nebojácnost této ropuchy a nebyl žádný obojživelník, který by se s ní nechtěl kamarádit. Za odměnu dostala hlavní cenu diváků - byt 3+1 pod kamenem s krásným výhledem na rybník. Moderátor rádia Žbluňk ihned začal vysílat v přímém přenosu zprávu o hrdinském činu Boženky. I když ropucha Boženka nebyla krásná, neuměla skákat ani skřehotat, měla dobré a statečné srdce a byla správná kamarádka.

A ropucha pochopila, že být ropuchou má i své výhody. Bradavice a sliz, který jí pokrývá tělo, je její ochrana. A i když není královnou krásy, zaslouží si náš obdiv, protože je velice užitečná – vždyť sní tolik hmyzu a slimáků!

Ropucha

Na zahradě v bazénu
mám ropuchu Boženu.
Do vody si včera vlezla
ta plavecká superhvězda.

Tahle slizká ropucha
kvákala mi do ucha:
„Kvaky, kvaky, kvaky, kvak,
plavu kraula, plavu znak“.

Snad tu žábu Boženu
z bazénu dnes vyženu.
Se mnou plavat nemůže,
ať si hledá kaluže!

Kdopak z lidí pochopí,
že se žáby netopí.
Ať si kdo chce co chce říká,
Božku hodím do rybníka!